

ВПЛИВ ЦИФРОВІЗАЦІЇ НА ПРОЦЕДУРУ РЕЄСТРАЦІЇ ПОДАТКОВИХ НАКЛАДНИХ

THE IMPACT OF DIGITALIZATION ON THE PROCEDURE FOR REGISTERING TAX INVOICES

Дамірчисв Мушфік Іскендер огли, д.ю.н., професор,
доцент кафедри фінансового права,

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого,
ORCID ID: 0000-0002-9734-7988

Галинська К.Ю., к.ю.н.,
асистентка кафедри фінансового права,

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого,
ORCID ID: 0009-0000-7856-8665

Розглянуто проблемні питання реєстрації податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних України в умовах цифровізації, зокрема, розглянуто причини зупинки та відмови у реєстрації податкових накладних контролюючим органом. Проаналізовано чинне податкове законодавство: Податковий кодекс України, постанови Кабінету Міністрів та накази Міністерства фінансів, які регламентують цей процес. Встановлено, що чинні нормативно-правові акти, хоча й детально регламентують процедуру реєстрації податкових накладних, однак не містять чіткого переліку документів, необхідних для зупиненої реєстрації, що створює правову невизначеність. Судова практика засвідчує системні порушення з боку контролюючих органів, зокрема відсутність конкретизації підстав відмови та переліку необхідних документів. Основними причинами цього є свавілля та формальний підхід контролюючих органів, недостатня увага до судової практики та недосконалість цифрових інструментів моніторингу.

Значна увага приділена судовій практиці, яка демонструє системні недоліки в діях контролюючих органів, що полягають у відсутності конкретизації причин відмови та переліку необхідних документів. Піддано аналізу судові рішення, в яких визнано дії податкових органів протиправними через формальний підхід до розгляду податкових накладних. Визначено, що чинні цифрові механізми моніторингу потребують вдосконалення з метою забезпечення прозорості та правової визначеності для платників податків. Обґрунтовано необхідність внесення змін до податкового законодавства, що мають передбачати чіткий перелік документів та критерії ризиковості. Наголошено на важливості врахування контролюючими органами усталеної судової практики при прийнятті рішень. Запропоновано впровадити заходи з удосконалення цифровізованих процедур моніторингу та адміністрування ПДВ, що сприятиме зменшенню кількості судових спорів.

Ключові слова: податкові процедури, податкова накладна, податок на додану вартість, податковий контроль, судова практика, критерії ризиковості, цифровізація, податкове адміністрування.

The problematic issues of registering tax invoices in the Unified Register of Tax Invoices of Ukraine in the conditions of digitalization are considered, in particular, the reasons for stopping and refusing to register tax invoices by the controlling authority are considered. The current tax legislation is analyzed: the Tax Code of Ukraine, resolutions of the Cabinet of Ministers and orders of the Ministry of Finance, which regulate this process. It is established that the current regulatory legal acts, although they regulate in detail the procedure for registering tax invoices, do not contain a clear list of documents required for suspended registration, which creates legal uncertainty. Judicial practice confirms systemic violations by the controlling authorities, in particular the lack of specification of the grounds for refusal and the list of required documents. The main reasons for this are the arbitrariness and formal approach of the controlling authorities, insufficient attention to judicial practice and the imperfection of digital monitoring tools. Significant attention is paid to judicial practice, which demonstrates systemic shortcomings in the actions of the controlling authorities, which consist in the lack of specification of the reasons for refusal and the list of required documents. The court decisions that recognized the actions of tax authorities as unlawful due to the formal approach to the consideration of tax invoices were analyzed. It was determined that the current digital monitoring mechanisms need to be improved in order to ensure transparency and legal certainty for taxpayers. The need to amend tax legislation, which should provide for a clear list of documents and risk criteria, was substantiated. The importance of regulatory authorities taking into account established judicial practice when making decisions was emphasized. It was proposed to implement measures to improve digitalized procedures for monitoring and administering VAT, which will contribute to reducing the number of legal disputes.

Key words: tax procedures, tax invoice, value added tax, tax control, judicial practice, risk criteria, digitalization, tax administration.

Постановка проблеми. Відповідно до статей 192 і 201 Податкового кодексу України (далі – ПК України) [1] на платників податку на додану вартість (далі – ПДВ) покладено обов'язок щодо складення та реєстрації податкових накладних / розрахунків коригування до податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних. Останній ведеться на підставі Порядку ведення Єдиного реєстру податкових накладних, що затверджений Постановою Кабінету Міністрів України від 29.12.2010 р. № 1246 (далі – Порядок № 1246) [2]. Згідно із нормами вказаного Порядку функціонування Єдиного реєстру податкових накладних відбувається в автоматизованому режимі, а також з урахуванням Постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання електронного адміністрування податку на додану вартість» від 16.10.2014 р. № 569 [3]. Реєструються податкові накладні та розрахунки коригування до податкових накладних в Порядку прийняття рішень про реєстрацію/ відмову в реєстрації податкових

накладних / розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних. Останній затверджений Наказом Міністерства фінансів України від 12.12.2019 р. № 520 [4]. Крім того, реєстрація податкових накладних та / або розрахунків коригування до податкових накладних може бути зупинена в порядку, передбаченому Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження порядків з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних» від 11.12.2019 р. № 1165 [5].

Незважаючи на таку доволі детальну регламентацію податкових процедур щодо податкових накладних та цифровізацію відповідних способів їх реалізації, на практиці частими і болючими проблемами є як зупинка реєстрації податкових накладних, так і подальше прийняття рішення про відмову в реєстрації таких. Це призводить до численних судових справ шляхом оскарження платниками податків рішень про відмову в реєстрації податкових

накладних / розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних.

Метою статті є розгляд проблемних аспектів реєстрації податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних України, виявлення причин прийняття необґрунтованих рішень контролюючими органами щодо відмови у їх реєстрації, а також позначення необхідних заходів для вдосконалення розглядуваних податкових процедур в умовах цифровізації. Для реалізації поставленої мети необхідно вирішити такі завдання: (1) позначити чинну нормативно-правову базу щодо реєстрації податкових накладних в Єдиному реєстрі; (2) проаналізувати судову практику щодо оскарження відмови у реєстрації податкових накладних; (3) на підставі проведеного аналізу судових рішень визначити основні причини системних проблем, які мають контролюючі органи; (4) запропонувати способи для вдосконалення правового регулювання процедур адміністрування ПДВ.

Виклад основного матеріалу. У Рішенні Харківського окружного адміністративного суду від 05 січня 2024 року у справі № 520/30237/23 судом було визнано протиправними та скасовано рішення про відмову в реєстрації податкових накладних. Зокрема, позивач звернувся до суду із вимогами визнати протиправними та скасувати рішення про відмову в реєстрації податкових накладних, а також зобов'язати Державну податкову службу України зареєструвати в Єдиному реєстрі податкових накладних податкові накладні за датою її фактичного подання. Свої вимоги позивач обґрунтував відсутністю підстав для відмови у реєстрації спірних податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних [6].

Судом у досліджуваному рішенні встановлено. По-перше, направлені позивачем спірні податкові накладні засобами телекомунікаційного зв'язку на реєстрацію до Єдиного реєстру податкових накладних, прийняті до Реєстру, але із одночасним зупиненням їх реєстрації через те, що обсяг постачання товару / послуги 68.20 дорівнює або перевищує величину залишку, визначеного як різниця обсягу придбання такого товару / послуги та обсягу його постачання, що відповідає вимогам пункту 1 «Критеріїв ризиковості здійснення операцій» [5].

По-друге, зупинивши реєстрацію спірних податкових накладних контролюючий орган запропонував позивачу надати пояснення та копії документів щодо підтвердження інформації зазначеної в ПН / РК для розгляду питання про реєстрацію / відмову в реєстрації ПН / РК в Єдиному реєстрі податкових накладних.

По-третє, позивач надіслав додаткові матеріали, зокрема, пояснення стосовно спірних податкових накладних, що підтверджується відповідними повідомленнями. У відповідь Головним управлінням було складено повідомлення про необхідність надання додаткових пояснень. Останні так само було надано позивачем.

По-четверте, після отримання усіх додаткових пояснень та копій документів від позивача ГУ ДПС у Харківській області в особі Комісії, яка приймає рішення про реєстрацію податкової накладної / розрахунку в Єдиному реєстрі податкових накладних або про відмову у такій реєстрації були прийняті рішення, якими відмовлено у реєстрації спірних податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних.

Фактичною підставою, як з'ясовано судом, для вчинення відмови у реєстрації податкових накладних контролюючим органом в особі Комісії Головного управління обрані мотиви – ненадання / часткове надання додаткових письмових пояснень та копій документів стосовно підтвердження інформації, зазначеної у податковій накладній, реєстрацію якої зупинено в Єдиному реєстрі податкових накладних, при отриманні повідомлення про необхідність надання додаткових пояснень та/або документів, необхідних для розгляду питання прийняття комісією регіональ-

ного рівня рішення про реєстрацію податкової накладної в Єдиному реєстрі податкових накладних платником податку.

Показово, що стосовно окресленого судом констатовано, що жодної конкретизації наведеного вище твердження загального характеру текст рішень суб'єкта владних повноважень не містить.

По-п'яте, не погодившись із вказаними рішеннями, позивачем було надіслано до Державної податкової служби України скарги на рішення комісії регіонального рівня, в яких обґрунтовано правомірність складення спірних податкових накладних. Проте вказані скарги рішеннями комісії Державної податкової служби України залишено без задоволення, а рішення комісії регіонального рівня про відмову у реєстрації податкової накладної – без змін.

До того ж, підставою для залишення рішень без змін також зазначено: «ненадання платником податку копій первинних документів щодо постачання/придбання товарів/послуг, зберігання і транспортування, навантаження, розвантаження продукції, складських документів (інвентаризаційні описи), у тому числі рахунки-фактури/інвойси, акти приймання-передачі товарів (робіт, послуг) з урахуванням наявності певних типових форм та галузеві специфіки, накладних» [6].

Суд, аналізуючи норми статей Конституції України, Податкового кодексу України та перерахованих вище підзаконних нормативно-правових актів, звертає увагу на те, що перевірка одержаної від платника податків податкової накладної на предмет наявності підстав для зупинення реєстрації здійснюється в автоматичному режимі та доходить висновку, що причиною зупинення процедури реєстрації податкової накладної в Реєстрі згідно з нормами Порядку зупинення № 1165 є або критерій (критерії) ризиковості платника податку, або критерій ризиковості господарської операції, або одночасне поєднання обох згаданих факторів. Судом резюмовано, що у спірних правовідносинах у якості названого критерію контролюючим органом указано п.1 Критеріїв ризиковості платника податків [6].

Суд аналізуючи пункти 4, 5, 6, 7, 11 Порядку прийняття рішень про реєстрацію / відмову в реєстрації податкових накладних / розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, затвердженому Наказом Міністерства фінансів України від 12.12.2019 р. № 520, а також правові позиції Верховного Суду [1], доходить висновку, що оскаржуване рішення суб'єкта владних повноважень не відповідає вимогам умотивованості, адже містить лише загальні твердження про ненадання платником первинних документів, хоча у дійсності копії таких документів були передані платником до контролюючого органу і реальність відомостей цих документів, а також правильність їх складання не була поставлена контролюючим органом під сумнів та більше того – не була спростована [6].

Підкреслимо, що наведене рішення є одним із численних подібних судових рішень у справах про визнання протиправними та скасування рішень контролюючих органів про відмову в реєстрації податкової накладної або розрахунку коригування до податкової накладної. Як правило, такі рішення визнаються протиправними та скасовуються у зв'язку із лише формальним загальним посиланням на причину ненадання документів платником податків, без їх конкретизації.

¹ Згідно з правовими висновками постанови Верховного Суду від 02.07.2019р. по справі №140/2160/18 загальними вимогами, які висуваються до акта індивідуальної дії, як акта правозастосування, є його обґрунтованість та умотивованість, тобто наведення податковим органом конкретних підстав його прийняття (фактичних і юридичних), а також переконливих і зрозумілих мотивів його прийняття. У пункті 75 постанови Верховного Суду від 17.12.2018р. по справі №509/4156/15-а міститься правовий висновок, у силу якого адміністративний суд під час перевірки правомірності рішення суб'єкта владних повноважень, повинен надати правову оцінку тим обставинам, які стали підставою для його прийняття та наведені безпосередньо у цьому рішенні, а не тим, які в подальшому були виявлені суб'єктом владних повноважень для доведення правомірності ("виправдання") свого рішення.

Зробимо також важливий акцент, що потребує нашої уваги. Крім того, що контролюючий орган у своїх рішеннях про відмову в реєстрації податкової накладної не зазначає чіткого переліку документів, ненаданих платником податків, він не зазначає їх ще й на етапі зупинки реєстрації у квитанції.

Як приклад наведемо Рішення Харківського окружного адміністративного суду від 26 жовтня 2023 року у справі № 520/9286/23 [7]. В ньому суд вказує: «що згідно з нормами підпунктів 2 та 3 пункту 11 Порядку № 1165 у квитанції про зупинення реєстрації податкової накладної зазначаються: критерій (критерії) ризиковості платника податку та/або ризиковості здійснення операцій, на підставі якого (яких) зупинено реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в Реєстрі, з розрахунком показником за кожним критерієм, якому відповідає платник податку; пропозиція щодо надання платником податку пояснень та копій документів, необхідних для розгляду питання прийняття контролюючим органом рішення про реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в Реєстрі або відмову в такій реєстрації».

Наведені норми дають підстави для висновку, що законодавець встановлює перелік обов'язкової інформації, яка має бути зазначена в квитанції про зупинення реєстрації податкової накладної. Без деталізації такого роду інформації відповідна квитанція не може вважатися належним чином оформленою.

Проте, зі змісту квитанції від 31.10.2022, якою ТОВ «Хлібний двір» було повідомлено про зупинення реєстрації податкової накладної від 06.10.2022 № 51 не вбачається, конкретної пропозиції позивачу щодо переліку документів, надання яких буде достатнім для прийняття рішення про реєстрацію цих накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних. У вказаній квитанції позивачу лише було запропоновано надати пояснення та копії документів (без конкретизації яких саме) для розгляду питання про прийняття рішення про реєстрацію/відмову в реєстрації податкової накладної» [7].

Така ж позиція викладена у Рішенні Харківського окружного адміністративного суду від 30 жовтня 2023 року у справі № 520/4413/23 [8], у Рішенні Харківського окружного адміністративного суду від 17 серпня 2023 року у справі № 520/14979/23 [9], залишеному без змін Постановою Другого апеляційного адміністративного суду від 20 грудня 2023 року [10], у Рішенні Харківського окружного адміністративного суду від 16 січня 2024 року у справі № 520/27353/23 [11].

Для справедливості викладу матеріалу наведемо також позицію, викладену у Рішенні Харківського окружного адміністративного суду від 04 березня 2024 року у справі № 520/27125/23 [12]. В ньому вказано: «Разом з тим, суд звертає увагу на те, що квитанція відповідача-1 про зупинення реєстрації податкової накладної не містить переліку документів, необхідних для розгляду питання щодо прийняття рішення про її реєстрацію».

Водночас, контролюючий орган має конкретизувати перелік документів, необхідних для виконання покладених на нього функцій, для того, щоб платник податку чітко розумів адресовану йому вимогу. Пред'явлення контролюючим органом до платника податків загальної вимоги про надання документів без їх конкретизації та без посилання на відповідну норму права виключає можливість такого органу в подальшому застосовувати до такого платника податків негативні наслідки, пов'язані із ненаданням певного документу» [12].

Водночас щодо вказаного існує стала практика Верховного Суду. Так, Верховний Суд у постанові від 23 жовтня 2018 року у справі № 822/1817/18 зазначає, що всупереч визначеній у рішенні підставі їх прийняття, як встановлено судами попередніх інстанцій, податковим органом у рішеннях не наведено жодного порушення норми матеріального

права, не зазначено, які саме документи складені з порушенням законодавства, та яких саме документів не вистачає для прийняття рішення про реєстрацію податкової накладної. Зважаючи на це, Верховний Суд констатує наступне:

«Загальними вимогами, які висуваються до актів індивідуальної дії, як акта правозастосування, є його обґрунтованість та вмотивованість, тобто наведення податковим органом конкретних підстав його прийняття (фактичних і юридичних), а також переконливих і зрозумілих мотивів його прийняття».

... можливість надання платником податків вичерпного переліку документів на підтвердження правомірності формування та подання податкової накладної прямо залежить від чіткого визначення фіскальним органом конкретного виду критерію оцінки ступеня ризиків. Вживання податковим органом загального посилання на пункт шостий Критеріїв оцінки, без наведення відповідного підпункту, є неконкретизованим та призводить до необґрунтованого обмеження права платника податків бути повідомленим про необхідність надання документів за вичерпним переліком, відповідно до критерію зупинення реєстрації податкової накладної, а не будь-яких на власний розсуд» [13].

Як бачимо, Верховний Суд звертає увагу не тільки на конкретизацію документів, надання яких є необхідним для прийняття рішення про реєстрацію податкових накладних, а й наполегливо говорить про конкретність у визначенні підстави зупинення реєстрації податкової накладної (визначення відповідного критерію ризику у квитанції), від чого й залежить перелік необхідних документів.

Указана правова позиція викладена також в численних постановках Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду: від 04 грудня 2018 року у справі № 821/1173/17 [14], від 02 липня 2019 року у справі № 140/2160/18 [15], від 03 листопада 2021 року у справі № 360/2460/20 [16], від 16 лютого 2023 року у справі № 380/7648/22 [17], від 06 березня 2024 року у справі № 440/3706/23 [18], від 23 лютого 2023 року у справі № 420/9924/20 [19], від 27 січня 2022 року у справі № 380/2365/21 [20], від 18 червня 2019 року у справі № 0740/804/18 [21] тощо.

До цього додамо, що у Постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 03 листопада 2021 року у справі № 360/2460/20 суд, на додаток до вказаної вище правової позиції у пункті 76 вказано, що «невиконання податковим органом законодавчо встановлених вимог щодо змісту, форми, обґрунтованості та вмотивованості акта індивідуальної дії має наслідком визнання його протиправним». [22] Поряд із вказаними таким висновок викладено у постановках Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 21 травня 2019 року у справі № 0940/1240/18 [23], від 18 червня 2020 року у справі № 824/245/19-а [24].

При цьому у Постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 10 квітня 2020 року у справі № 819/330/18 [25]. ширше розкрито вказану позицію. Дозволимо її процитувати:

«... прозорість адміністративних процедур є ефективним запобіжником державному свавілля. Вмотивоване рішення демонструє особі, що вона була почута, дає стороні можливість апелювати проти нього. Лише за умови прийняття обґрунтованого рішення може забезпечуватися належний публічний та, зокрема, судовий контроль за адміністративними актами суб'єкта владних повноважень».

Про дотримання податковим органом вимог обґрунтованості під час прийняття відповідного акта індивідуальної дії свідчитиме належна мотивація його висновку, зокрема зі встановленням обставин, що мають значення для реєстрації податкової накладної, а також за умови посилання на докази, якими такі обставини обґрунтовані, із зазначенням причин їх прийняття чи відхилення.

І навпаки, ненаведення мотивів прийнятих рішень «суб'єктивізує» акт державного органу і не дає змоги суду встановити дійсні підстави та причини, за яких цей орган дійшов саме таких висновків, надати їм правову оцінку, та встановити законність, обґрунтованість, пропорційність прийнятого рішення.

... Суд також звертає увагу на те, що у випадку неконкретизації переліку документів у квитанції про зупинення реєстрації податкової накладної платник податків перебуває у стані правової невизначеності, що позбавляє його можливості надати контролюючому органу необхідний в розумінні суб'єкта владних поноважень пакет документів, а для контролюючого органу, відповідно, створюються передумови для можливого прояву негативної дискреції - прийняття рішення про відмову у реєстрації податкової накладної» [25].

На наш погляд, до сформованих правових позицій Верховного Суду щодо розгляду справ про визнання протиправними та скасування рішень контролюючих органів про відмову в реєстрації податкової накладної або розрахунку коригування до податкової накладної слід віднести позицію, викладену у Постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 21 травня 2019 року у справі № 0940/1240/18 [23]. В ній зазначено таке:

«Здійснення моніторингу відповідності податкових накладних / розрахунків коригування критеріям оцінки ступеня ризиків є превентивним заходом, спрямованим на узбереження від безпідставного формування податкового кредиту за операціями, що не підтверджені первинними документами або підтверджені платником податку копіями документів, які складені з порушенням законодавства.

Здійснення моніторингу не повинне підміняти за своїм змістом проведення податкових перевірок як способу реалізації владних управлінських функцій податкового органу» [23].

Аналогічна правова позиція викладена в постановках Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 20.08.2019 р. у справі № 2540/3009/18 [26], від 25.10.2019 р. у справі № 0340/1834/18 [27], від 12.11.2019 р. у справі № 816/2183/18 [28], від 28.11.2019 р. у справі № 1640/2650/18 [29], від 18.07.2019 р. у справі № 1740/2004/18 [30], від 10.04.2020 р. у справі № 819/330/18 [31], від 22.07.2019 р. у справі № 815/2985/18 [32], від 18.09.2019 р. у справі № 826/6528/18 [33], від 18.02.2020 р. у справі № 360/1776/19 [34], від 27.04.2020 р. у справі № 360/1050/19 [35], від 18.06.2020 р. у справі № 824/245/19-а [36], від 25.11.2021 р. у справі № 1940/1273/18 [37], від 30.09.2022 р. у справі № 600/332/21-а [38], від 26.10.2022 р. у справі № 240/4948/20 [39], від 28.12.2022 р. у справі № 340/2122/19 [40], від 01.02.2023 р.

у справі № 2240/2900/18 [41], від 15.03.2023 р. у справі № 620/4227/20 [42], від 31.05.2023 р. у справі № 260/6334/21 [43], від 06.07.2023 р. у справі № 140/1986/22 [44], від 27.04.2023 р. у справі № 460/8040/20 [45], від 04.07.2023 р. у справі № 580/7000/21 [46], від 10.08.2022 р. у справі № 420/937/20 [47], від 04.01.2023 р. у справі № 240/12428/19 [48].

Висновки. Цифровізація суттєво вплинула на процедуру реєстрації податкових накладних, забезпечивши автоматизацію багатьох етапів, проте ми спостерігаємо численні недоліки у цифрових механізмах моніторингу. Велика кількість судових рішень, у яких неодноразово висловлюється зазначена вище позиція стосовно того, що моніторинг відповідності податкових накладних або розрахунків коригування критеріям оцінки ступеня ризиків є превентивним заходом, реалізація якого не повинна підміняти за своїм змістом проведення податкових перевірок, наполегливо вказує на негайну необхідність зміни положень податкового законодавства у наступному контексті: законодавче визначення такого моніторингу як одного із способів податкового контролю або ж глобальну зміну мети податкового контролю з пошуку порушень на їх узбереження.

Цифровізація податкового адміністрування, доволі ґрунтована правова регламентація процедури реєстрації податкових накладних, не має ефективності з огляду на те, що наразі відсутній чіткий перелік документів, необхідних для зупиненої реєстрації, що створює правову невизначеність. Судова практика засвідчує системні порушення з боку контролюючих органів, зокрема, відсутність конкретизації підстав відмови та переліку необхідних документів.

На підставі проведеного аналізу судової практики логічно виникають низка питань до вирішення. Першим – є визначення причин того, чому контролюючі органи, не враховуючи судову практику, продовжують приймати не обґрунтовані рішення, формувати квитанції. Відповідь на нього риторична: безмежне свавілля контролюючих органів, нехтування засадничими принципами податково-правового регулювання.

Другим питанням бачимо таке: які заходи мають бути прийняті для подолання такої негативної практики контролюючих органів, і обов'язкового врахування останніми правових позицій судових органів. Очевидно, що відповідь є цілком зрозумілою: потрібні чіткі зміни у вказані вище порядки щодо деталізації переліків документів для відповідних підстав, строків подачі, перевірки тощо. При цьому, на наше переконання, такі трансформації мають бути пов'язані із вдосконаленням вже цифровізованих процедур моніторингу, податкових перевірок з урахуванням існуючих недоліків. Тож, має бути удосконалений автоматизований контроль відповідності податкових накладних та забезпечено прозорість й проведена конкретизація вимог до платників податків.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Податковий кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
2. Про затвердження Порядку ведення Єдиного реєстру податкових накладних : Постанова Каб. Міністрів України від 29.12.2010 р. № 1246 : URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1246-2010-p#Text>.
3. Деякі питання електронного адміністрування податку на додану вартість : Постанова Каб. Міністрів України від 16.10.2014 р. № 569 : URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/569-2014-p#Text>.
4. Про затвердження Порядку прийняття рішень про реєстрацію/ відмову в реєстрації податкових накладних/ розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних : Наказ М-ва фінансів України від 12.12.2019 р. № 520 : URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1245-19#Text>.
5. Про затвердження порядків з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних : Постанова Каб. Міністрів України від 11.12.2019 р. № 1165 : URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1165-2019-p#Text>.
6. Рішення Харківського окружного адміністративного суду від 05.01.2024 р. у справі № 520/30237/23. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/116132077>.
7. Рішення Харківського окружного адміністративного суду від 26.10.2023 р. у справі № 520/9286/23. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/114462295>.

